

[MONETARZ *sb m*

o *jasne*; -e- : -é-; a *pochylone*.

pl G monetárzow. ◇ D monetárzum. ◇ A monetárze.

Sł stp, Cn brak.

Człowiek trudniący się operacjami pieniężnymi, wymianą pieniędzy lub wypożyczaniem na procent itp., bankier, wekslarz [monetarius – myńcarz BartBydg, Mącz 231b; – mynice kujący, myńcar Calep; myńcarz, co pieniądze bije – monetarius Cn]: miałeś był tedy pieniądze moje rzucić monetárzum [mensariis] (marg) Stołecznikom Takowych w tych łtronach mało słyhać/ Wewłószech i indzie łą połpolińszy/ A ci to/ mieswiał rozmaite monety i komu potrzeba za łifą (to iest mniieĩ nińzby przyłzł licząc) odmieniaiał [...] (–) MurzNT Matth 25/27; włtąpił Iesus do Hierufálem/ i naláł w kołcie [..] monetárze [nummularios] (marg) Greckie słowo inłze tu iest [...] a znaczy ty ktorzy drobną a prołtą monetę za wielką odmieliali (–) tam siedzącé/ y vczyńiwłzy bycz łpowrołkow/ włzyłtki wygnáł i wyłypáł miédz monetárzow [nummulariorum]/ i łtoły łprzewracáł. MurzNT Ioann 2/14–15 (Linde).

Wyrażenie: »stóły monetarzow« = stóły do wymiany monety: wypędził [Jezus] włzyłtki ktorzy przedawali i kupowali w kołcie. Nad to łtoły monetarzow [mensas nummulariorum] łprzewracáł MurzNT Matth 21/12 (Linde).

Synonimy: bankarz, bankierz, mińcownik. myńcarz, myńca, odmieniacz, stolnik, stołecznik, wekslarz.

Cf MONETARYJUS, MONETNIK

AKtt